

Patiëntgeheim is in de nabije toekomst nodig

Flitspeiling

Opvragen medisch dossier

Instanties en organisaties vragen aan mensen of zij hun medisch dossier willen opvragen en laten zien. De gebruikelijke weg is dat zo'n instantie aan de betrokkene toestemming vraagt om bij een zorgverlener informatie op te vragen. Mensen hoeven niet mee te werken aan een verzoek om het medisch dossier op te vragen voor een instantie of organisatie.

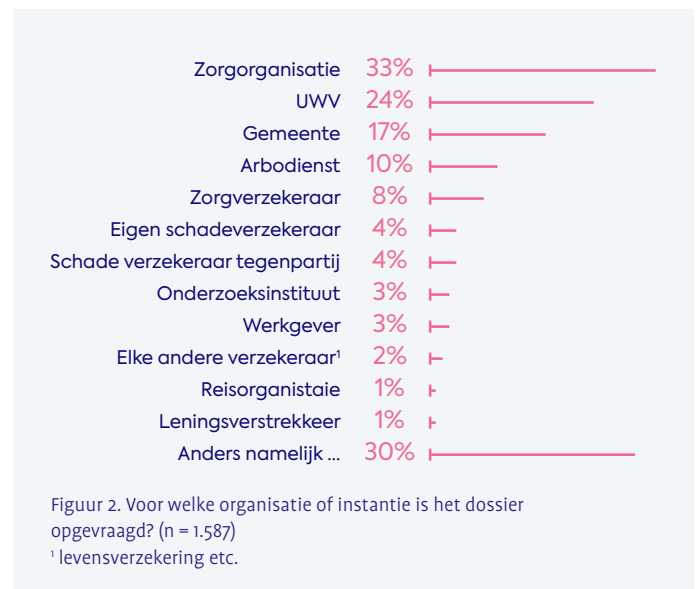
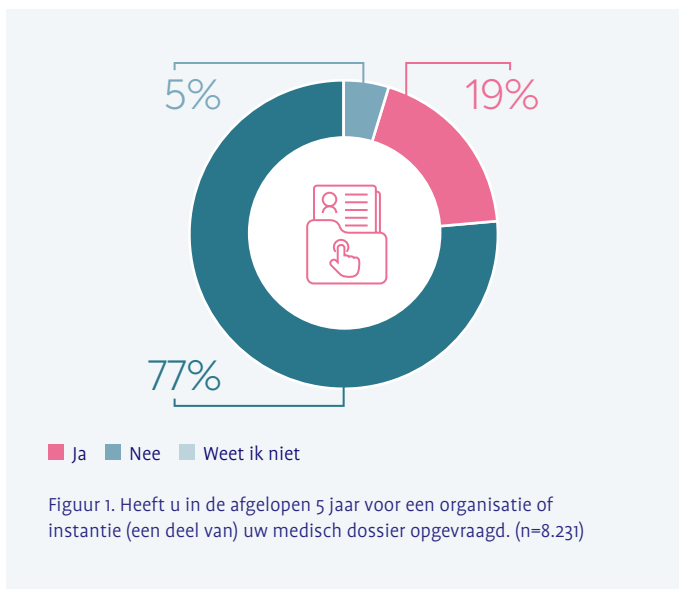
Wordt deze vraag vaak gesteld? Weten mensen de juiste weg? En wat gebeurt er als men weigert?

Het is belangrijk dit te weten omdat in de toekomst mensen hun eigen medische data kunnen beheeren in een persoonlijke gezondheidsomgeving. Instanties en organisaties kunnen en zullen dan medische gegevens opvragen bij de persoon zelf. De Patiëntenfederatie wil graag weten of er extra bescherming nodig is voor mensen wanneer zij hun eigen medische gegevens kunnen beheeren.

In totaal hebben ruim 8000 mensen deelgenomen aan dit onderzoek.

Opvragen medisch dossier voor een instantie/organisatie

Het merendeel van de deelnemers heeft zijn of haar medisch dossier niet opgevraagd (77%). Bijna 20% van de deelnemers heeft wel het dossier opgevraagd op verzoek van een organisatie of instantie.

Voor welke organisatie of instantie is het dossier opgevraagd?

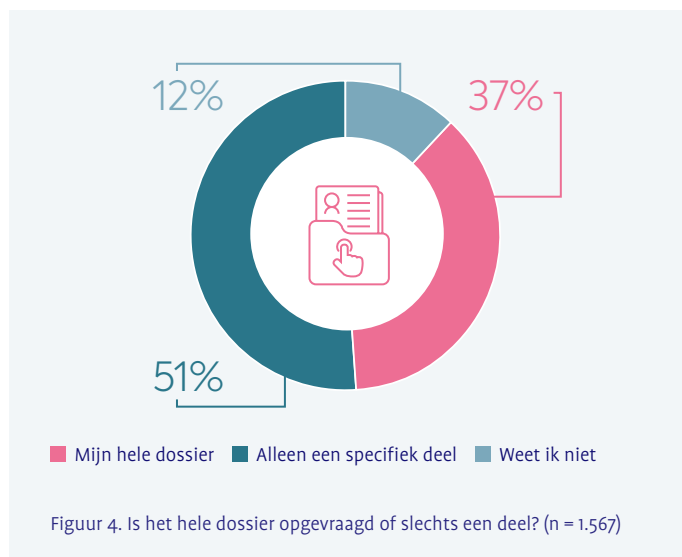
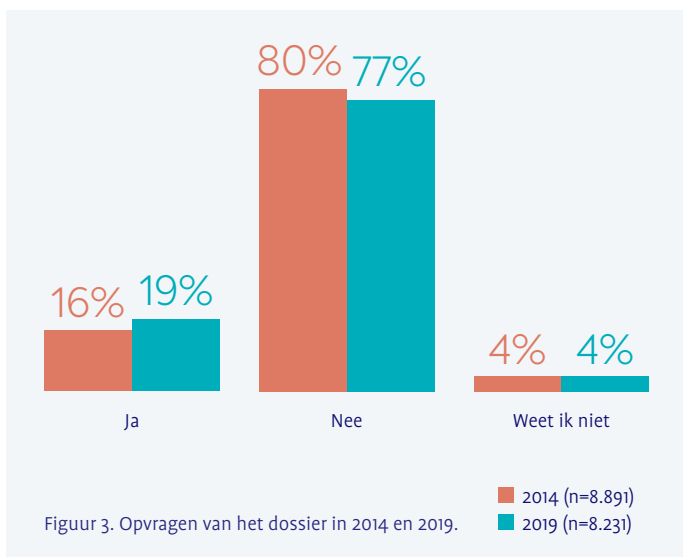
De deelnemers zijn gevraagd aan te geven voor welke organisatie of instantie zij het dossier hebben opgevraagd. Het dossier is het meeste opgevraagd voor een zorgorganisatie (33%), het UWV (24%) en de gemeente (17%). In de categorie anders worden de volgende zaken meerdere keren genoemd: ziekenhuis (3%), huisarts (2%), arts (1%), CBR (1%), second opinion, tandarts (<1%), specialist (<1%), advocaat (<1%) en bedrijfsarts (<1%).

‘Ik ben heel voorzichtig met toestemming geven. Specialisten waarbij ik in behandeling ben, mogen van mij met mijn instemming gegevens opvragen. Niet zonder meer alle instanties.’

‘Ik zou dit alleen doen wanneer het strikt noodzakelijk is. Daar er vaak ook andere dingen in vermeld worden die er niet toe doen maar wel te lezen zijn. Dit hoeft niet altijd een gunstig effect te zijn.’

Opvragen dossier in vergelijking met 2014

Van de ruim achtduizend mensen die meededen zei bijna een op de vijf (19 procent) dat zij in de afgelopen vijf jaar het eigen medisch dossier hadden opgevraagd op verzoek van een instantie, zorgverlener of (uitkerings) organisatie. Bij een vergelijkbaar onderzoek in 2014 was dat 16 procent.

Opvragen dossier in vergelijking met 2014

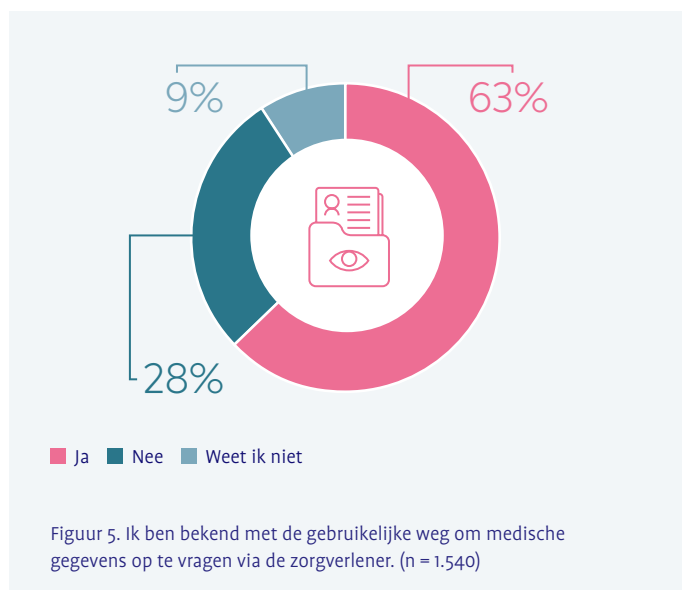
Aan de groep deelnemers die aangaf het medisch dossier te hebben opgevraagd is gevraagd of zij het gehele dossier hebben opgevraagd of alleen een deel. 37% geeft aan het gehele dossier te hebben opgevraagd. Deelnemers die alleen een specifiek deel hebben opgevraagd geven in hun toelichting aan dat dit om de volgende zaken gaat:

- Een bepaalde periode (bijvoorbeeld laatste 6 maanden)
- Bepaalde aandoening/behandeling
- Medicijngebruik

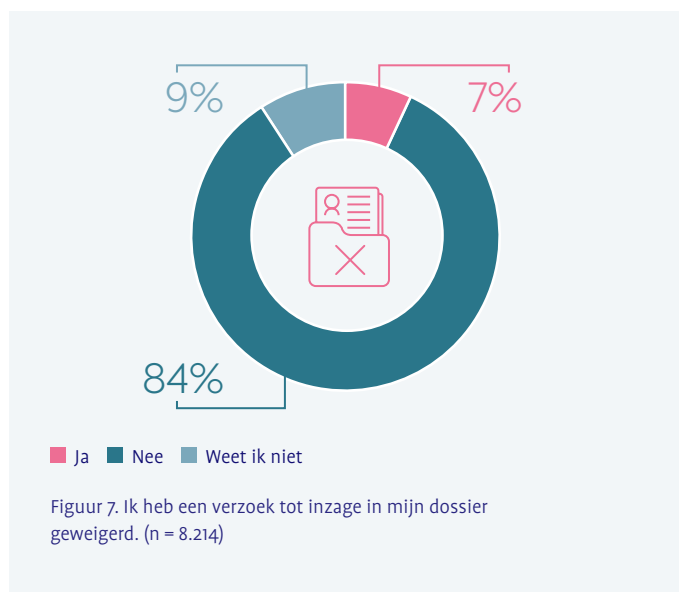
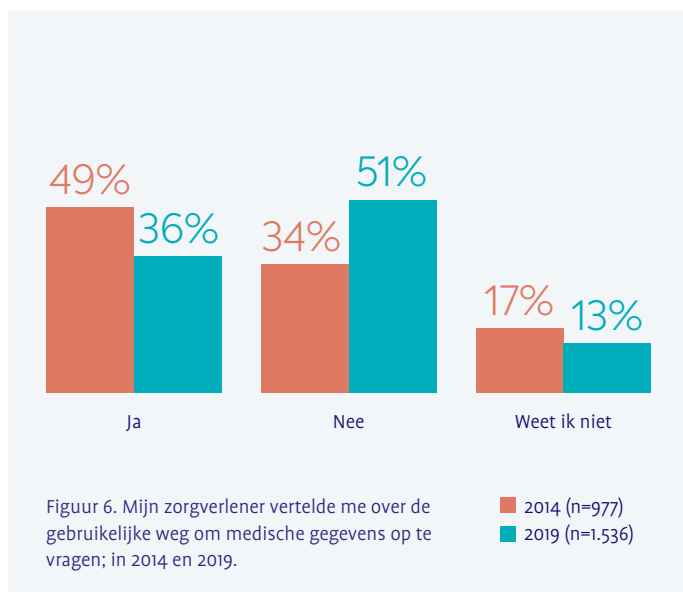
Gebruikelijke weg opvragen medisch dossier

In de vragenlijst is gevraagd of men weet dat de gebruikelijke weg is dat de organisatie of instantie zelf om gerichte informatie bij uw zorgverlener vraagt. Natuurlijk met toestemming van de betrokkene.

Het grootste deel van de deelnemers is bekend met deze informatie (63%). 37% van de deelnemers weet niet dat dit de gebruikelijke weg is.

Heeft uw zorgverlener erop gewezen dat het gebruikelijke weg is om medische gegevens op te vragen via de zorgverlener?

Weigeren opvragen medisch dossier

De meeste deelnemers hebben het verzoek nooit geweigerd (84%). 7% van de deelnemers heeft het verzoek wel eens geweigerd.

Een deel ondervond geen problemen na het weigeren. De instantie maakte er geen probleem van of de patiënt kreeg geen reactie erover. In sommige gevallen accepteerde de instantie dat alleen een relevant deel werd verstrekt. Maar een andere groep deelnemers heeft het weigeren als lastig ervaren. Mensen krijgen te horen dat hun WMO-aanvraag wordt afgewezen of dat ze geen verzekering kunnen afsluiten als ze het dossier niet laten zien. 528 mensen hebben toegelicht wat er gebeurde toen zij hebben geweigerd. Hiervan hebben 148 (28%) mensen het weigeren als lastig ervaren.

‘UWV. Ik wilde geen volledige inzage of opgave verstrekken. Toen gingen ze dreigen met betrekking tot de uitkering. Ik heb toen een afsprakenkaart aangeleverd en ze konden de zorgverlener (fysiotherapeut) bellen maar verder dan dat wilde ik niets prijs geven.’

‘Ik weet alleen dat ik het eens heb geweigerd. Weet niet meer precies waarvoor dit was. Mijn huisarts waarschuwde me dat ik geen inzage hoefde te geven in mijn medische gegevens en dat het ze niks aanging. Paar jaar geleden. Waarschijnlijk voor een verzekering.’

Conclusie

Patiëntgeheim is nodig

In de nabije toekomst kunnen mensen hun eigen medische data beheren in een persoonlijke gezondheidsomgeving. Data die bij een zorgverlener zijn opgeslagen vallen onder het medisch beroepsgeheim, maar dat geldt niet voor data die de patiënt zelf beheert. Daarom is er een patiëntgeheim nodig, vergelijkbaar met het medisch beroepsgeheim. De Patiëntenfederatie wil zo voorkomen dat mensen zich onder druk gezet voelen om hun dossier af te staan. Uit dit onderzoek blijkt dat dit gebeurt. Als er een Patiëntgeheim is kunnen mensen zich daarop beroepen en hun medische data voor zich houden.